

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΨΕΥΔΑΝΟΡΘΩΤΑΙ

Αἱ προσκείμενα τῇ ἀνορθώσει ἐφημερίδες διὰ μακρῶν προσπαθειῶν νὰ μᾶς μεταδώσωσι τὰς κατὰ παραγγελίαν ἐντυπώσεις ἐνίων ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν ἐφημερίδων, οἵτινες ἐφθασαν νὰ κρίνωσι τὴν ἀνορθωσιν ἕξ ἀποτελεσμάτων ἔργων ἅτινα οὐ μόνον δὲν συντελέσθησαν, ἀλλ' οὐδ' ἐλπίς ὑπάρχει νὰ συντελεσθῶσι ποτὲ, τὸ δ' ἔργον τῶν κομμάτων χαρακτηρίζουσι διὰ τῆς κλασικῆς πλέον θεωρουμένης προσηγορίας «*παῦλον παρελθόν*», συνδυάζουσι δὲ τὰ γραφόμενα τῶν τοιοῦτου κύρους ἀνταποκριτῶν πρὸς τὰ γραφόμενα Βιενναίας ἐφημερίδος, πειρωμένης, ἀγνωστοῦμεν διὰ ποῖον λόγον, νὰ φανῆ ἀρεστή εἰς τὸ παρεπιδημοῦν ἐν τῇ Αὐστριακῇ πρωτεύουσῃ Ἑλληνικὸν στέμμα, ἀνοίγουσι μέγα ὡς καταδόθρα στόμυ, ἵνα θαυμάσωσι τὰς γνωστὰς χειραψίας καὶ τοὺς ἐναγκαλισμοὺς Αὐλῆς καὶ Ἀνορθώσεως, ὧν μοναδικὸς σκοπὸς, ἡ παραπλάνησις τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἡ κατεύθυνσις αὐτῆς, οὐχὶ πρὸς τὴν εὐθειαν πρὸς ἣν ὡς ἕξ ἐνοστήκτου ἐτράπη εὐθὺς ἕξ ἀρχῆς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, κατὰ τὴν ἀτυχοῦς ἐμπνεύσεως ἐπανάστασιν, καὶ ἥτις θ' ἀπεκάλυπτεν ὡς αἷτια τῆς κακοδαιμονίας τῆς χώρας αὐτὰ ταῦτα, ἃ καὶ αὐτὸς ὁ ἡγούμενος νῦν τῆς ἀνορθώσεως ἐπίσταυε, πρὸ τῶν διαχυτικῶν χειραψιῶν, ἀλλ' εἰς ἐσφαλμένην ὁδὸν, πείθοντες τὸν λαὸν, ὅτι ὑπαίτιοι τῆς καταστάσεως ἦσαν τὰ κόμματα καὶ δὴ ὁ ἐμπνέων τοὺς μετρίζοντας εἰς τὴν ἀνορθωσιν φόβους ἀρχηγὸς δηλαδὴ ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος εἰς ὃν ὀφειλεται πᾶν ὅ,τι ἀπέμεινεν ὀρθὸν εἰς τὸν δύσμοιρον αὐτὸν τόπον, εἰς τὸν ἀρχηγὸν ἐκεῖνον οὐ ἡ διοίκησις, διὰ τῶν περι στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὀργανώσεως νομοθετημάτων, διὰ τῆς ἀνακαινίσεως ὄλου τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου καὶ τοῦ ὀπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ διὰ τῶν τελειοτέρων ὀπλῶν καὶ ἐφοδίων, καὶ διὰ τῆς συστάσεως τῶν δύο ταμείων τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, ἡγάγε τα πράγματα εἰς σημεῖον, ἐπιτρέψαν τῇ μὲν ἐπαναστάσει νὰ συμπληρώτῃ τὸ ἔργον ἐκεῖνου, τὸ ἐκ τῆς ἀκαίρου, ἀσκοποῦ καὶ ἀνοήτου ἐπαναστάσεως ἀνακοπὴν, εἰς δὲ τὴν Ἀνορθωσιν φελλίζῃ ἐκάστοτε φράσεις ἀξιοπρεπείας καὶ συναισθήσεως τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων ἔθνους ἐλευθέρου.

Καὶ λόγῳ ἀηδίας καὶ λόγῳ ἀπογοητεύσεως, ἴσως θὰ παρηρχόμεθα τὰ ψευδολογήματα τῆς ἀνορθώσεως, διότι τὸ ψευ-

δολογεῖν εἶναι δι' αὐτὴν εἶδος τι ἀσυναισθήτου ἕξ ἀτταβισμού ροπῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκλαμβάνουσι τελείως τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἡλίθιον καὶ χθὲς μὲν τὸν ἀπεκάλουν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος ἐξουθένωμα τῶν λαῶν, ἀχθέντα εἰς τὸ οἰκτρὸν τοῦτο τέρμα, ὡς ἐκ τῆς διαρκούς ὑπὸ τῶν ἡγετίδων τάξεων* διαβουκολήσεως διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἰσχυρῶν δυναστικῶν συγγενειῶν, σήμερον δ' ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς προσκειμένης τῇ Ἀνορθώσει δημοσιογραφίας (Ἐστία) τονίζονται καὶ πάλιν οἱ δυναστικοὶ δεσμοὶ καὶ ἡ μεγάλη πολιτικὴ σημασία τῆς ἐν Βιέννῃ συναντήσεως τοῦ στέμματος πρὸς τὸν Ἀρχικαγκελάριον τῆς Αὐστρουγγαρίας βαρῶνον Αἶρενταλ, ἀναγκάζουσι ἡμᾶς νὰ γράψωμεν λέξεις τινὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου :

Τὶς ὁ λόγος δι' ὃν ἡ λεγομένη, κατὰ τοὺς ἰδίους μὲν ἰσχυρισμοὺς ἀνορθώσεως, καθ' ἡμᾶς δὲ κατὰ πλέον ἢ ὀλεθρία θεομηνία, μετέρχεται τὰς ἰδίας τοῦ παρελθόντος μεθόδους, σήμερον, ὅτε ὁ λαὸς—ὡς τὸ ἰσχυρίζονται τουλάχιστον—ἀναμένει ἡρεμὸς τὰς περιστάσεις, πεποιθὸς ἐπὶ τὸν πατριωτικὸν καὶ τὴν πολιτικὴν χρησότητα τῶν κυβερνήτων αὐτοῦ ;

Τὶς ὁ λόγος τῆς ἀποπλανήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ διὰ τῆς μεθόδου τῶν δυναστικῶν δεσμῶν, τῶν σπουδαίων πολιτικῶν συνεντεύξεων τοῦ στέμματος καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι αἱ συνεντεύξεις αὗται ἀπέβλεπον εἰς τὴν τελικὴν λύσιν τοῦ φλέγοντος δι' ἡμᾶς Κρητικοῦ ζητήματος ;

Ἄν μὲν τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται ἔργον πολιτικῆς φρονήσεως, συντελοῦν εἰς κατευνασμὸν τῶν ἐξηγμένων λαϊκῶν πνευμάτων, ὅπως συγκρατηθῇ τὸ ἔθνος, ἀπὸ τῆς ἐκτροπῆς εἰς παρακεκινδυνευμένα τολμήματα, σήμερον, ὅτε οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα λαλοῦσι μὴ φωνῇ λέγοντα, ὅτι οὐδέποτε παρουσιάσθη εὐθαιωτέρα περίστασις πρὸς ἔνοπλον διεκδίκησιν τῶν ἰδίων δικαίων ἐκ μερους τοῦ Ἑλληνισμοῦ, σήμερον ὅτε, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν τῶν κυβερνῶντων, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι ἐχθρὸς ὃν ἀτιμωρητὴ δύναται ν' ἀφηγήσῃ τις, καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μετέλθωμεν τὸ μέτρον τοῦτο, χάριν ἐπιβεβλημένης ἀφόγου στάσεως, ἥς τὴν ἐπιβολὴν, ὑπὸ τὰς νῦν κρατούσας συνθήκας ἡδυνάμεθα καὶ νὰ παρίδωμεν ἴσως, τότε πῶς τολμῶσι νὰ κατακρίνωσιν ἐκεῖνους οἵτινες κατέφυγον, ἴσως καὶ ἀπὸ χρηστοῦ τοῦ συναιδέοτος, εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον πρὸς

διατήρησιν ἀφόγου στάσεως ὑπερπεριβαλλομένης ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἐξωφρενικὴ φιλαρχία ἤγε τὸν γνωστὸν παραξίαν εἰς τὰς ἐμβαλλούσας ὀλοκλήρον τὸν Ἑλληνισμὸν εἰς μέγιστον κίνδυνον δηλώσεις του ἐκ Χανίων ;

Ἄν ὅμως τὸ τοιοῦτον ἀπετέλεσε μέθοδον ἀποτρέψασαν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τῆς ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος του ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ καταστῇ τῶν λαῶν τὸ ἐξουθένωμα, τότε διατὶ καταφεύγει εἰς τὰς αὐτὰς μεθόδους, ἡ ἀνορθώσις ; Διατὶ ;

Συγγνώμην ὅμως ἐλησμονήσαμεν ὅτι κατὰ τὸ μεταξὺ ἐπῆλθον αἱ περιλάλητοι χειραψίαι καὶ οἱ ἐναγκαλισμοὶ, οἱ καταστήσαντες ἀναγκαίαν, ἐπιβεβλημένην τὴν καταδημαγωγίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἡγετίδων τάξεων.

Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τῆς ψευδανορθώσεως.

Ἄλλ' ἔχουσι τὴν γνώσιν οἱ φύλακες καὶ ἂν οἱ ὄχλοι δημαγωγῶνται τὸ ἔθνος, ἡ ἐθνικὴ συνείδησις γρηγορεῖ.

ΕΞ ΑΡΘΡΟΥ ΤΗΣ "ΚΡΑΥΓΗΣ,"

Ἐξοχὸν ἄρθρον τῆς «Κραυγῆς» τῶν Πατρῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ ἐπαρίστερος Δημογραφία του», κατακρίνον τὰς μεθόδους δι' ὧν ὁ τὰ πάντα διαστρέφων κ. Βενιζέλος ἐπειράθη ἐπ' ὤμων ἀθῶων τὰς βασιεῖας ἀμαρτίας ἄλλων νὰ ρίψῃ, καταλήγει διὰ τῶν ἐξῆς ὁραίων καὶ εμφαντικῶν : «Εἶναι λοιπὸν τελεία πικραγνώρισις τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ὁ κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἠεπατείας φιλιππικὸς τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅταν πτὴν χαρακτηρίζῃ ὡς ἔργον τῶν δημαγωγῶν. » Ἀλλαχοῦ ἐπρεπε νὰ διευθύνῃ τὸ βέλος διὰ νὰ πείναι καὶ ἐντὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐντὸς τῆς ἱστορίας.

«Ὅχι ἐπαναλαμβάνομεν. Τὴν πολιτικὴν τῆς ἠεπατείας δὲν τὴν ἐπέπνευσαν οἱ δημαγωγοί, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἤλπισαν εἰς τὴν δύναμιν τῶν συγγενικῶν δεσμῶν καὶ τῶν περιδοειῶν τοῦ Στέμματος καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη νοῖ ὁποῖοι ἀνέγραψαν ἐν τῷ Συντάγματι πτὴν πολιτικὴν τῆς ἠεπατείας καὶ τοῦ Μανδραρινισμοῦ.

«Δὲν ἀποπλανοῦν δὲ τὸν λαὸν οἱ πολιτικοὶ ὅταν βάλλουν εὐθῶς. Τὸν ἀποπλανοῦν νοῖ βάλλοντες ἐπαριστέρως.

Ταῦτα γράφει ἐγκριτος δημοσιογράφος, μεγίστας στηρίξας ἐπὶ τὸν Μεσοίαν ἐλλπίδας, ἃς μετὰ περισσῆς λύπης καὶ πικρίας βλέπει μικρὸν κατὰ μικρὸν φυλλοροοῦσας, ἔνεκεν τοῦ ἐπαριστέρου τῶν μεθόδων καὶ τῆς σχολιότητος τῆς διανοίας τοῦ Κρητὸς πολιτικοῦ.

Ο Ιατρός κ. Ευάγγελος Αρφα- νης εις τὸ ἐν Βρυξέλαις 20ον Συνέ- δριον τῶν φρενολόγων καὶ νευρολόγων.

Κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Βρυξέλαις διεθνούς ἐκ- θέσεως, συνήλθον διάφορα ἐπιστημονικὰ συνέ- δρια, ἐν αἷς καὶ τὸ τῶν Φρενολόγων καὶ Νευ- ρολόγων, εἰς ὃ πρέστη καὶ ὁ κατὰ συγκυρίαν πρεπιδημῶν ἐκεῖσε τότε, λόγῳ τοῦ ταξιδίου τῶν γάμων του, ἀριστος παρ' ἡμῶν ἰατρός κ. Ευάγγελος Αρφάνης, ὅστις ἐποίησατο καὶ βραχεῖαν τινὰ ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς παρε- χουμένης εἰς τοὺς πτωχοὺς παράφρονας ἐν Ἑλλάδι περιθάλψεως, θείας ὡς πρά- δεγμα τὸ ἐν τῇ πόλει μας, κατ' εἰσῆγησιν αὐ- τοῦ ἰδρυθέν καὶ δι' ἰδιωτικῶν συνδρομῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς, πρε- δρευομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκό- που ἡμῶν, ἀριστα μέχρι τοῦδε λειτουργοῦν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρητικῷ « Ἀσυλον τῶν φρενο- βλαβῶν καὶ ἀνιάτων », καὶ ὑποδείξας, ὅτι ὑπὸ τοιοῦτον τύπον δύνανται νὰ λειτουργήσωσι παρεμφερῆ ἰδρύματα παρ' ἀπάσαις ταῖς πτω- χαῖς κοινωνίαις, ἐν αἷς, ἐλλείψει ἐπαρκῶν πό- ρων, δὲν δύνανται νὰ συντηρηθῶσι μεγάλα φρε- νοπαθῶν νοσηλευτήρια. Καὶ οὕτως ἐκτοντά- δες ἢ καὶ χιλιάδες ὄντι ἀπόρων, ἐκ τῶν τοιού- των τῆς τύχης ἀποκλήρων, περὶτρέχουσι νύκ- τωρ τε μεθ' ἡμέραν τὰς ὁδοὺς, ἐκτεθειμένοι διχρῶς εἰς τὰς ἐπιρρεῖας τὰς ἀτροσφικρῆς, καὶ, μόνον ὅταν καλίστα κινδυνώδεις, ὀδη- γούμενοι εἰς τὰ ἀστυνομικὰ κοιτητήρια, ἔπου ὑφίστανται μαρτύρια, μαιτιγαύμενοι ἀνίεως καὶ ὑποθαλλόμενοι σκιῶς εἰς τὰς χειροπέδας. Πλεῖστοι θνήσκουσιν ἐκ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύ- χους ἐν μέσῳ ὁδῶ ἢ καὶ ἐν τοῖς ἀστυνομικοῖς κρατητηρίοις—ἐν ὧ ἴσως, ἂν ἤθελε ληφθῆ μικρά- τις ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαι, θὰ ἐσώζοντο—γινόμε- νοι οὕτως θύματα τῆς εγκαταλείψεως καὶ τῆς ἀναληθσίας, τῆς τε κοινωνίας καὶ τῆς διοική- σεως.

Τὴν ἐν καλῇ σχετικῶς γαλλικῇ γλώσσῃ λαμπρᾶν δ' ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀνακοίνωσιν τοῦ καλοῦ ἐπιστήμονος, δύναται νὰ ἀναγνώσῃ ὁ βουλούμενος ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου σελίς 324 καὶ εἰς ἰδιαίτερον φυλ- λάδιον, ἐν ὀλιγίστοις ἀντιτύποις ἀτυχῶς κυκλο- φορήσασαν.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῶ τῆς Ἁγίας Φω- τεύνης ἐν Σμύρῃ συρρεῦσας σύμπας ὁ Ἑλλη- νικὸς λαὸς τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης, πάνθη- μον ἐτέλεσε μνημόσυνον, καθ' ὃ τέσσαρες μη- τροπολιτικαὶ διαφόρων σημείων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐτέλεσαν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν δέησιν.

Ἐπιμνημόσυνον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ Τράλ- λεων Χρυσόστομος, ὁ δὲ Χρυσόστομος τῆς Σμύρνης εὐλωτῶν προσλαλίαν πρὸς τὰ συγ- κεινημένα πλήθη, οἱ τέσσαρες δὲ ὁμοῦ, μετὰ καὶ τῆς κεντρικῆς Δημογεροντίας, ἀντὶ τῶν φο- φοδεῶν ἐκείνων κλαυθμηρισμῶν οὗς αἱ συντε- χνῆται τῶν ἐλευθέρων πόλεων τοῦ Βασιλείου ὑπὸ τύπον ψηφισμάτων ἀπηύθυναν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, διηύθυναν ἐν μεσῶν ὑπερη- φανείας, θάρρους, πεποιθήσεως καὶ ἐλπίδος τηλεγράφημα πρὸς τὸν θρησκευτικὸν καὶ πο- λιτικὸν τοῦ γένους ἀρχηγόν.

Ἴδον αὐτὸ :

«Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ΦΑΝΑΡΙΟΝ

« Συμμεριζόμενοι μέγα ἐθνικὸν πένθος » δι' ἀνανδρον δολοφονίαν ἀειμνήστου Αἰ- » μιλιανοῦ, ἐτελέσαμεν, παρισταμένων χι- » λιάδων καὶ μυριάδων λαοῦ βαθύτατα συγ- » κεινημένον, ἐπιβλητικῶν μνημόσυνον ὑ- » πὲρ πεσόντος ἐν ἀγκάλαις καθήκοντος » τετιμημένου ἱεράρχου. Μακαρίζομεν μη-

» τέρα Ἐκκλησίαν συνεχίζουσαν ἐνδόξους » παραδόσεις παρελθόντος καὶ ἀποδεικνύ- » ουσαν, ὅτι νῦν αὕτη ἐστὶν ὅ,τι ἀρχήθων » ἦτο, ἦτοι γνησίως μαρτυρικῇ ἐν ἀληθείᾳ » στρατευομένης ἐκκλησίας, ραντιζομένη » συνεχῶς ὑπεραφθόνους μαρτυρικοὺς αἵμα- » σι τέκνων τῆς. Τοιοῦτοι ζηλωτοὶ ὑπὲρ » πατρίδας εὐσεβείας θάνατοι, ἀποτελοῦσιν » ὑπόθεσιν μεγάλης δόξης καὶ οὐχὶ ἄλ- » γους, ἐγκαυχήσεως καὶ οὐχὶ στενοχω- » ρίας δι' εὐσεβῆς Ἑλληνικὸν γένος. Οὐρά- » νιος δομήτωρ Ἐκκλησίας εἶθε νὰ παρα- » μυθήσῃ Ἐκκλησίας καὶ γένος, ἀνιστὰς » στρατιάς ὅλας τοιούτων ἐπιλέκτων καὶ » εὐόρκων τοῦ καθήκοντος ἀγωνιστῶν.

- † Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος
- † Ὁ Βάφνης Ἰωάννης
- † Ὁ Κόφου Ἀγαθάγγελος
- † Ὁ Τράλλεων Χρυσόστομος

Δημογεροντία Κεντρικὴ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατόπιν τῆς συντόνου ἐνεργείας καὶ τοῦ πε- φωτισμένου ὑπομνήματος, ὑπὲρ ὃ καθ' ἡμᾶς Ἐμπορικὸς Σύλλογος ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουρ- γεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποκρούων τὸ παράνο- μον τῆς εἰσπράξεως λιμενικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰς ἀποταμίευσιν τεθειμένων ἐμπορευμάτων, τὸ Ὑπουργεῖον, κατανόησαν τὸ δίκαιον καὶ ὀρθὸν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἀνέστειλε τὴν παράνομον φορολογίαν. Καὶ τοῦτο κυρίως εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν ἀγορὰν μας, ἀδιαφοροῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνη ὡς πρὸς τὸ ὀνήλευμα ἐκεῖνο τῶν ἀναληθειῶν καὶ τῆς ἀκρισίας, ὑπὲρ μίᾳ ἐφη- μερίδι, ἢ κατ' ἀποκοπὴν ἀναλαβούσα νὰ ἀπο- θυμαζῇ ἀνυπάρχοντες ἐνεργεῖας καὶ ἀνυπόστα- στατα γεγονότα, ἐδημοσίευσεν ἐπὶ τοῦ προ- κειμένου.

— Εἰς κατώτερος τελωνειακὸς ὑπάλληλος, μηνίων κατὰ τοῦ προϊσταμένου του Τελώνου, διότι τὸν ἀνέφερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπὶ ἀ- νοίκειω συμπεριφορᾷ πρὸς συνάδελφόν του, ἐκ- δικούμενος αὐτὸν κατήγγειλε δῆθεν καταχρή- τεις τοῦ προϊσταμένου του τούτου εἰς τὴν Νο- μαρχίαν, ἣτις κατὰ καθήκον, ἀνεφέρθη πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα ἀ- ποστείλῃ ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν πρὸς ἐνέργειαν τῶν σχετικῶν ἀνακρίσεων. Ἴδον ἢ ὑπόθεσις τῶν δῆθεν τελωνειακῶν καταχρή- σεων, δι' αἷς μάλιστα ὁ κ. Τελώνης Σύρου, ὁ συνήθως ἀχολος καὶ ἀνεξίτητος, ἠναγκάσθη νὰ μνηύσῃ προσκόντως τὴν θρασὺν ὑφιστάμενον του, καὶ περὶ ὧν ἡ δημοσιογραφία ὄφειλε νὰ ὀμιλήσῃ μετὰ πολλῆς τῆς ἐφεκτικότητος πα- ραλείπουσα ἐμφαντικοὺς τινὰς ἐπιλόγους οὗς προσηκόντως ὁ κόσμος ἐκτιμᾷ, χωρὶς νὰ σπεύ- δη πλέον νὰ κενώσῃ τὸ βαλάντιον εἰς τὴν πα- λάμην τοῦ ἐπιλογίζοντος.

— Εἰς ἀπάντησιν τῆς διακηρύξεως τῆς ἐται- ρείας τῶν μεταλλουργειῶν τοῦ Λαυρίου, περὶ τῆς ἐν Λαυρίῳ ἐγκαταστάσεως σταθμοῦ ἀνθρα- κεύσεως ἀτροπλοίων καὶ ἀνεγέρσεως μεγάλων γαιανθρακαποθηκῶν, ἐγένετο εἶδος τι ἀντι- διχδηλώσεως—ἐπὶ κεφαλῆς ἧς ἐτέθη ὁ κ. Βε- νιζέλος—ὑπὲρ τῆς ὁμοειδοῦς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Μιχαλινού, τῇ ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀντίπεραν ἄκρῃ τοῦ στενοῦ τοῦ Σουνίου νήσῳ Κεῖ ἐγκαταστημένη ἤδη, πάντως ἐπὶ βλάβῃ καὶ ζημίᾳ προηγουμένων ἐγκαταστά- σεων ἐν ἐπικειροτάτοις γεωγραφικαῖς σημείοις ἰδρυμένοις, παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι αἱ νέαι αὗται ἐγκαταστά- σεις δὲν βλάπτουσι τὰς παλαιάς. Δὲν σκοπεῖ ὁ σταθμὸς τῆς Κέας νὰ ζητήσῃ ν' ἀφαιρέσῃ μερίδα ἀνθρακεύσεων ἀπὸ τοῦς λιμένας Γιβραλ- τάρ, Ἀλγερίου, Μελίτης, Ζουγκουλτὰκ ἀλλ' ἀπλούστατα ἐτοιμάζεται, ὡς καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ Λαυρίου, νὰ συναγωνισθῇ τὴν Σύρον καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ ὄφειλεν ἴσως ὁ κ. πρωθυπουρ- γὸς νὰ σκεφθῇ, ὅτι ἀμικρτάνει ὁ πολιτικὸς ἐκεῖ- νος ὅστις καὶ οἰονδήποτε τρόπον ἐνισχύει τοι-

ούτου εἶδους ἐμφυλίου σπαρταγμοῦ, ἴσως δ' ἐπεβάλλετο νὰ ἀπαγορευθῇ νομισματικῶς ἢ ἐπὶ βλάβῃ τῶν παλαιῶν δημιουργία νέων σταθμῶν ἀνθρακεύσεως.

— Κατ' αὐτὰς διωρίσθη βοηθὸς τοῦ Ταμίου ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὑποκτικτῆματι τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἡ ἀρτιωτάτης ἐπιστημονικῆς, λο- γιστικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως δεσποινῆς Λουκία Ἀναστ. Σπουργίτου. Τὴν εἰρημένην δεσποινίδα διακρίνει ἀνωτέρω παιδεία καὶ ἦθος αὐστηρότατον.

— Κατὰ τὸν ἀρτι τελεσθέντα ἐν Ἀθήναις διαγωνισμὸν πρὸς εἰσαγωγὴν ὑπάλληλων εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν, ἐπέτυχε πρῶτος, κατὰ σειρὰν ἱκανότητος, μεταξὺ ὑπερεκατὸν ὑποψη- φίων ὁ νεαρὸς συμπολίτης μας κ. Μάριος Χρυ- σούλης ἐπαξίως τῶν μελετῶν του, τῆς εἰς τὰς ξένας γλώσσας ἐπιδόσεώς του, ἰδιαίτατα δε εἰς τὴν λογιστικὴν, ἣν ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ παρ' ἡμῶν εὐδοκίμου λογιστοῦ κ. Κ. Παπα- δάκη, τοῦ ὡς ἀριστα διδάσκοντος εἰς τὰς σχο- λὰς τοῦ παρ' ἡμῶν καλοῦ συλλόγου τῶν Ἐμπο- ροῦπαλλήλων τὰ λογιστικά.

— Ἐκεῖνα τὰ ἀντιγραφικὰ δικιωματὰ τὰ ὅποια μέγροι τοῦδε οἱ διὰδικοι, εἴτε ἐκουσίως εἴτε καὶ ἄκοντες κατέβαλον εἰς τοὺς διαφόρους γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς, γραφεῖς, ἀντιγραφεῖς καὶ ὑπαντιγραφεῖς, τοὺς κατακλύζοντας τὰ διάφορα τῶν Δικαστηρίων γραφεῖα ὁ κ. Ὑπουρ- γὸς τῆς Δικαιοσύνης νομιμοποιεῖ πλέον ὡς δη- μοσίαν πρόσοδον ἣτις ἐννοεῖται προστίθῃσι νέα βάρη εἰς τοὺς διαδίκους οἵτινες καὶ τὸν νομι- μοποιηθέντα πλέον φόρον θὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἀλλὰ καὶ οἱ πολυποικίλοι δικαι- οῦχοι δὲν θὰ στερηθῶσι τῶν κατὰ τὸ παρελ- θὸν τυχηρῶν των. Καὶ οὕτως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπιβαρύνεται μὲν νέον φόρον ὅστις θ' ἀναγράφῃ μὲν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς πρόσοδον 700 000 δραχμῶν ὡς διατείνεται ὁ εἰσηγητὴς του κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης θὰ στοι- χίζη ὅμως εἰς τὸν φορολογούμενον πλεῖω τῶν 1500000 δραχμῶν καὶ τοῦτο πρὸς αὐξήσιν τῶν μισθῶν τῶν πλέον ἢ ἀμφιβόλου ποιοῦ ἐργασίας παρεχόντων εἰς τὸν φορολογούμενον λαὸν δικαστῶν, ὡς γνωρίζομεν ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος, δὲν φρονοῦμεν δ' ὅτι δύνανται νὰ καταστῶσι καλλίτεροι ἐν τῷ ἐγγυτάτῳ μέλλοντι, καθ' ὃ σπεύδει ἡ κυβέρνησις ν' αὐ- ξήσῃ τὰς μισθοδοσίας τῶν παρεχόντων αὐτὰς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἡ εἰδησίς τῆς Βιενναίας ἐδημεοί- δος « Tageblatt » ὅτι ἡ ἄρσις τοῦ ἀν- θελλητικοῦ μποῦκοτὰζ ὀφείλεται εἰς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεις Ἀθηνῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐπίμονος διακήρυξις τοῦ πρωθυπουργοῦ ὅτι ἡ Κρήτη εἶναι ὑπόδουλος, εἶναι ἀρεκτὰ ἐν- δεικτικαὶ καὶ δὲν εἶναι διόλου ἀπί- θανον νὰ ἀκούσωμεν αὔριον τὴν Ἑλ- ληνικὴν κυβέρνησιν δηλοῦσαν, κα- τὰ τὰς ἀξιώσεις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν Κρήτην. Μὴ χειρότερα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Διατρίβει ἀπὸ τινων ἡμερῶν, ἐνταῦθα ἔλθων ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ νομοῦ πολιτευτῶν συμπολίτης μας κ. Ἰωάννης Καλαμάρης.
- Ἀπέρχεται σήμερον εἰς Ἀθήνας ὁ βουλευτὴς τοῦ Νο- μοῦ μας κ. Σταμ. Βαφιαδάκης.
- Διελθόντες προχθὲς ἐντευθέν, ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας οἱ ἐκ Θήρας ἀντιπρόσωποι τοῦ Νομοῦ μας κ. κ. Ἀλέξανδρος Μα- λασπίνας δικηγόρος καὶ Ἰάκωβος Ἀθάλας πολιτικὸς συν- ταξιστὸς.
- Ἀφικόμενος τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐνταῦθα, ἀπῆλθεν ἀυθις περὶ, ἐπανακαμπτων εἰς Ἀθήνας, ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Γεώργιος Γαϊτάνος τέως Γυ- μνασιάρχης.
- Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας οἰκογενειακῶς ὁ κ. Ἰωάννης Πε- τροκόκκινος τέως Δήμαρχος Ἐρμούπολεως.

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνομοσπονδίας”

Ενταύθα ετησία Δραχ. 8.
Εξάμηνος » 5.
Εν Αθήναις ζήτη λοιπή Ελλάδι » 10.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

- Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Μιχ. Ναυτῆς δικηγόρος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου.
Ἀφίκετο ἐκ Σαλαμίνος ὅπου μετέβη, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν οἰκείων του, ὁ πρωτοψάλτης τοῦ Ναυτοῦ Κοιμησῆος κ. Σταμ. Νικολ. Μπερῆ.
Ἀφίκετο σήμερον ἐκ τῆς ἐκ Πελοποννήσου ἐμπορικῆς περιόδου, ὁ παρ' ἡμῶν ἐργαστασιάρχης κ. Κ. Δηλιγιάννης.
Ἀφίκεται ἐκ Μυκόνου δι' ὑποθέσεις τῆς ἐκεῖ Ἰερᾶς Μονῆς, ἀπῆλθεν, ἐπανακάμπτων εἰς τὰ ἴδια, ὁ Ἡγούμενος τῆς ἄνω Μονῆς Παν. Φιλάρτος Παπουτσᾶς Ἀρχιμανδρίτης.
Διῆλθεν ἐντεῦθεν ἐκ Τήνου, μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐξάσκησιν τῶν βουλευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὁ βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ μας κ. Κωνστ. Ἀλαβάνος ἰατρός.
Διῆλθεν ἐντεῦθεν, προερχόμενος ἐκ Τήνου καὶ μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας, ὁ κ. Ἀντώνιος Παξιμάδης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον μοι καθῆκον νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου, πρὸς τὸν ἐνταῦθα διακεκομμένον Καθηγητὴν τῆς Γαλλικῆς κ. Ἀλέξανδρον Πετρῆτ, ὅστις διὰ τῆς εἰμεθόδου διδασκαλίας του κατώρθωσεν ἐντὸς τριμήνου νὰ παρασκευάσῃ κατὰ τοιοῦτον ὅπον εἰς τὴν Γαλλικὴν τὸν ἀνεψιὸν μου Γεώργιον, ὥστε νὰ εὐδοκιμήσῃ Ἀτόπιν εἰς τὰς ἐξετάσεις του.

Ἰω. Κ. Χούμης

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Εἰκῶν.

Ἐνῶ ἡ βροχὴ ἐξηκολούθει μετὰ τὴν ἴδιαν τακτικὴν νὰ καταβρέχῃ τοὺς δρόμους, ὁ σύντροφός μου συνέλαβε μίαν ἑπιπευσαν αἴφνης: “Ἔτσι κι’ ἔτσι δὲν ἔχομεν ποὺ νὰ περάσωμεν τῆς ὥρας μας, μοῦ εἶπε, δὲν πάμε ἐκεῖ δὲ μέσα νὰ πάρωμε κατὰ τι καὶ νὰ γελάσωμε με τοὺς διαφόρους ποὺ μεθυμένοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θὰ λένε ὅτι τοὺς κατέβη;”

Καὶ μοῦ ἔδειξε τὴν ἀντικρου μίκαν ταβέρναν τὴν πλημμυρισμένην ἀπὸ νησιώτας.

Ἐδῆλθον τὴν προτάσιν του, καὶ σὲ λίγα λεπτὰ ἐκαθήμεθα καὶ ἡμεῖς σ’ ἓνα μικρὴν τραπέζιαι, ὀλιγότερον προσέχοντες εἰς ὀλίγα ψαράκια ποὺ μᾶς ἔφερε ὁ δεινύτων τὸ καπηλείον ἐκεῖνον, περισσότερον δὲ εἰς τοὺς γύρω μας, οἱ ὁποῖοι μαζὺ μετὰ τὸ ἑκατοσταράκι, προσπαθοῦσαν νὰ εὗρουν καὶ τὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, καὶ μαζὺ μετὰ τὰ ψαράκια, κατώρθωσαν νὰ συμβιβάσων τὸ τοῦ Μαρόκου ζήτημα.

Αἴφνης ὅλοι οἱ ἐντὸς εὐρισκόμενοι ἐστρέψαν τὰ βλέμματά των πρὸς νεοφερθὲν ζεῦγος, τὸ ὁποῖον προφανῶς ἐπίστρεφεν εἰς τὸ νησί, ἀφοῦ ὀλίγας μόνον ὥρας ἔμειναν, ἔδω.

Καὶ μετὰ τὰ βλέμματα ἐκεῖνα, τὸ ἐν τοῦ ζεύγους, ἡ γυναῖκα τοῦ χωριοῦ, μετὰ τὸ σ ε μ π ε ρ ι εἰς τὸ κεφάλι, καὶ μετὰ τὴν ἄσπρη φανέλλιν σακκίαν, τὰ ἔχασε, ἐπροχώρησε ντροπαλῆ-ντροπαλῆ καὶ συνεσπεριώθη σὲ μίαν γωνίαν τῆς ταβέρνας χωρὶς νὰ προσφῆρῃ λέξιν, μετὰ μόνον προσπάθειαν νὰ κρύπτῃ τὸ κατακόκκινον ἐκ τῆς ντροπῆς προσώπων της, ἀπὸ τὴν περιέργειαν ποὺ ἐπροκάλεσε.

Ἀπ’ ἐναντίας, τὸ ἕτερον τοῦ ζεύγους, ὁ ἄνδρας, μετὰ τὸν μαῦρον σκούφον καὶ τὸ κατεβατὸ λινο ποκάμισο, τὸ ὁποῖον μόλις ἐφαίνετο ὑπὸ τὴν κάπα, ἐκάθησε δίπλα τῆς μετὰ μὲν ἄφελειαν, καὶ ἀφοῦ ἀφῆρσε κούκον καὶ κάπαν, καὶ ἐτίναξε τὴν λάσπην ἀπὸ τὰ δίκην ὁδοστρωτῆρος ὑποδήματά του, ἀφῆκε τὸ χερί του νὰ πέσῃ βαρὺ ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ, ἐπὶ τῇ ἀφῆξει τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, διέταξεν ἓνα πιάτο πασόλαια καὶ μίαν βέργα.

Σὲ λίγη ὥρα τὸ ζευγάρι αὐτὸ ἔτρωγε μετὰ τὴν μεγαλειότητα ὄρει τὰ κίμισθέντα φαγητά :

Σὲ λίγη ὥρα ὅλοι ἐκεῖ μέσα ἦσαν φίλοι μεταξὺ των, καὶ τὰ ποτήρια των, πρὶν ἔλθουν εἰς τὰ χεῖρά των, συνεκρούοντο φιλικώτατα: συζητοῦσαν τώρα ὅλοι μαζὺ, καὶ τὰ συμφέροντά των ἦσαν ἐντελῶς κοινά.

Τὸ κρασί, τὸ ὁποῖον πολλάκις φέρει εἰς διάστασιν ἀνθρώπους πολὺ φιλησυχούς, ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἀνέλαβε νὰ τοὺς καταστήσῃ ἀδελφοποιητούς, καὶ μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ περιβάλλον τὸ πῆλκος ἀποπνικτικῆς ὁσμῆς, προερχομένης ἐκ τῆς παρασκευῆς διαφόρων φαγητῶν, ἔδλεπε κανεὶς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς φλυαροῦντας μετὰ τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν ὁσμὴν ὁμοιοιαν, ὥστε ὀρισμένως ἔπεινε νὰ πιστεῖται ὅτι αὐτὸς ὁ κόσμος ἀποτελεῖται πράγματι ἀπὸ ὄντα ἐν Χριστῷ ἀδελφωμένα-

Στῇ γωνίᾳ ὅπως ἐκαθήμην ἔδλεπα τὴν ὡραίαν εἰκόνα,

καὶ ἦμουν εὐχαριστημένος ποῦ ἡ βροχὴ με ἔφερεν εἰς ἐκεῖ διὰ νὰ ἀπολαύσω τέτοιο tableau ζωτανῶν, νὰ ἴδω ἄλλην μίαν φοράν τὴν ῥωμαϊκὴν διασκέδασιν, τὴν νησιώτικην μάλιστα, ἡ ὁποία ἔχει κατὰ τὸ ἑταιρικόν: παρουσιάζει τὸ φαινόμενον τῆς ἀδύτου καὶ ἀγαθῆς ἐκείνης ἐκπλήξεως ἐπὶ κάθε νέον, ἢ ἐπὶ τινος γεγονότος ἀγνωστού.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ζευγάρι εἶχε τελειώσει τὸ γεῦμα τοῦ ὁ ἄνδρας εἶχε σχετισθῆ μετὰ τοὺς ἄλλους καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, ἡ δὲ γυναῖκα ἀφῆκε τοὺς βεβαρυμένους ἐκ τοῦ ὕπνου ὀφθαλμούς της νὰ κλείσων, καὶ ἔγειρε τὴν κεφαλὴν της. Σὲ λίγο εἶχε παραδοθῆ στὸν γλυκυτάτον ὕπνον της.

Φαίνεται ὅμως ὅτι κάποιον ὄνειρον τῆς ἐτάραξε τὴ γαλήνη της, διότι ἠγέρθη αἴφνης καὶ ἐφώνασε: Αἰ! Θανάση τὸ βαπόρ σφυρῆ!

“Ὅλοι ἐγέλασαν μετὰ τὸ ἀκούσιον πάθημα της, καὶ ὁ ἄνδρας της ἐκοκκίνησε, ἐσφίγξεν τὸν γρόθον του, καὶ, μὴ γνωρίζων πῶς νὰ διασκέδασῃ τὴν ἀμηχανίαν του, τῆς εἶπε: Τοῦ λόγου σου τ’ ἀκουσες; θὰ πῆ πῶς εἶνε ἀλήθεια, πάμε...”

Καὶ τρικλιζὼν ἠκολούθησε τὴν γυναῖκα του, ἐνῶ εἰς τὸν δρόμον ἐπρόσθεσε μεγαλοφώνως: “Κακομοῖρα Κατίγκω μ’ ἔκανες βεζιλ’ ἀπόψε!”

Ἐραιότεραν ζωτανὴν εἰκόνα δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἔνασιδα Ν. Πολέμης.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΤΕΥΧΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κυκλοφορεῖ τὸ τεῦχος Ὀκτωβρίου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ περιοδικοῦ. Τὰ περιεχόμενα τοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχους εἶναι τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἐπιθεώρησις τῶν γεγονότων τοῦ Μηνός,
2) Ἐντυπώσεις περιηγητοῦ ἐκ Τριπολιτίδος,
3) Ἀπὸ τὴν Κινεζικὴν Ἐπανάστασιν,
4) Ἀθλητικὴ Ζωὴ,
5) Ἐπιθεώρησις εὐρωπαϊκῶν περιοδικῶν,
6) Ἐπιθεώρησις Ἀμερικανικῶν περιοδικῶν,
7) Ἡ κατὰ τὸν νεκρῶν,
8) Ἡ Νεῖα Τουρκία καὶ τὰ ἔθνη αὐτῆς, (πολιτικὸς ἀπολογισμὸς μιᾶς νεοτουρκικῆς συνταγματικῆς τριετίας),
9) Ὁ ἄἈβέρωφ» εἰς τὴν πατοῖδα του,
10) Μιτυλήνη, ἡ Βασιλίς τοῦ Αἰγαίου,
11) Ἡ Τραγωδία τῆς Τουλῶνος,
12) Μυστηριώδης Κινεζικὴ Ἱστορία,
13) Ἀπὸ τὰς ἐργατικὰς ταραχὰς τῆς Βιέννης,
14) Παγκόσμια,
15) Ὁ θεμέλιος λίθος τῆς Παναμαϊκῆς Ἐκθέσεως,
16) Ἐν βλέμμα Γύρω μας,
17) Περιέργων, Πιρᾶξεν, Ἀστειχ κτλ.
Τὸ τεῦχος τοῦτο κοστῶσει 45 φωτοτυπικαὶ καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες.

Ἀποστελλεταὶ ἐν τεύχας δωρεάν: ΑΤΛΑΝΤΙΣ, Ρ. Ο. STATION E, NEW YORK, U. S. A.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΟΥΣ Τὰ Καταπότια Πινκ ἐξωστράκιδαν τὴν φοβερὰν ταύτην νόσον

Τὰ Καταπότια Πινκ ἐθεράπευσαν τελείως τὸν κ. Νικόλαον Τζεμπῆνον, ἐμποροραπτήν, διαμένοντα ἐν Ζακύνθῳ ἐπὶ τῆς οἴου Ἐνώσεως.

«Τὰ ὑμέτερα καταπότια Πινκ, γράφει οὗτος, μ’ ἀπῆλλαξαν ἐκ τῆς νευρικῆς ἐξαντλήσεως, ἐκ τῆς νευρασθενείας, ἥτις ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἐδηλητήριαζε τὴν ζωὴν μου. Εἶχον καταστῆ ὑπερβολικὰ ευχίσθητος καὶ δειλός. Ὅταν περιεπάτουں ἤσθάνουμην κωφοὺς πόνοους καὶ νυγμοὺς εἰς τοὺς ὤμους καὶ εἰς τὰ νεφρά. Αἱ μυϊκὰ δυνάμεις μου ἠλαττώθησαν μεγάλως. Ἡ μνήμη μου καθὼς καὶ ἡ θέλησίς μου ἐξησθῆθησαν. Κατειχόμεν ὑπὸ μεγίστης ἀγωνίας καὶ καταπτώσεως. Εἶχον δὲ θυμῶσεις, σκοτοδιναίσεις καὶ ψύξεις τῶν ἀκρων. Τὴν νύκτα ὁ ὕπνος μου διεκόπτετο ὑπὸ τρομακτικῶν ὄνειρων καὶ τέλος ὑπέφερον ἐκ μιᾶς συνεχοῦς κεφαλαλγίας, ἥτις ἦτο ἀληθὲς μαρτύριον. Ἠκολούθησα διαφόρους θεραπειὰς ἀνευ ἀποτελέσματος. Ὑπέθετον ὅτι ἤμην καταδικασμένος νὰ ὑποφέρω οὕτω αἰωνίως καὶ τοῦτο πολὺ με εἶχεν ἀνησυχῆσει. Με συνεβούλευσαν τέλος νὰ δοκιμάσω τὰ ὑμέτερα καταπότια. Ταῦτα μοὶ ἔδωσαν ἀξιοσημεῖωτα ἀποτελέσματα. Μόλις ἔλαβον τὰ πρῶτα κυτῖα ἠσθάνουμην πραγματικὴν ἀνακούφισιν. Ἐξηκολούθησα τὴν θεραπείαν καὶ ἐν βραχυτάτῳ διαστηματι αἱ διάφοροι νοσηραὶ ἐκδηλώσεις ἠραιώθησαν, κατόπιν δ’ ἐξηφανίσθησαν ἐντελῶς.»

Ἡ νευρικὴ ἐξάντλησις, ἡ νευρασθενεία, εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἀτροφίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἡθεραπεῖα τῶν καταποτίων Πινκ διὰ τῆς διπλῆς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἐπαναφέρει τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων.

Τὰ καταπότια Πινκ εἶνε ἀποτελεσματικὰ ἐναντίον τῆς ἀνχιμίας, τῆς χλωρώσεως, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν πόνων τοῦ στομάχου, ἡμικρυνιῶν, νευραλγιῶν καὶ ἰσχυαλγίας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτῖα. Διαρκῆς πρκακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρβώνη, Βούλγαρη καὶ Λυγερᾶκη καὶ Ν. Παπαδάκη. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμίσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πινκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια, ἐσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

MICHELE OPERTI 13

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΑΛΙΕΥΣ Ἰταλικὸν Διήγημα

Ὁ Πέτρος, γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν μέσῳ τῶν δικτύων, δὲν ἦτο φυσικῶς εἰθισμένος εἰς τοὺς τρόπους τῆς λεπτῆς εὐγενείας, ἀλλ’ ὀδηγούμενος ἀπὸ τὴν εὐθυκρισίαν του ἀντελήθη ὅτι ἡ κυρία του τὸν ἐζήτηι. Πράγματι δὲ μόλις ὑπερέβη τὴν φλιάν τῆς θύρας, εἶδε τὴν Ζαΐσκαν ἐξηπλωμένην ἐπὶ ἀνακλίντρου, ἀλλὰ δεικνύουσαν σημεῖα ἀνυπομονησίας διὰ τὴν βραδύτητά του.

Ἡ περιβολὴ τῆς Ζαΐσκας διέφερε μικρὸν τῆς προηγουμένης ἐσπέρας, μόνον τὸ ὥρατον καὶ ὑπέροχον στήθος τῆς ἐκάλυπτε πέπλος, ἔχων τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ ἐξωραΐζῃ αὐτὸ ἐπὶ πλέον.

Ἡ περιβολὴ τῆς Ζαΐσκας διέφερε μικρὸν τῆς προηγουμένης ἐσπέρας, μόνον τὸ ὥρατον καὶ ὑπέροχον στήθος τῆς ἐκάλυπτε πέπλος, ἔχων τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ ἐξωραΐζῃ αὐτὸ ἐπὶ πλέον.

Ἐκτὸς τούτου εἶχε προπαρασκευάσῃ διὰ τελευταίαν τινα ἀπόπειραν πλείστας ἐκπλήξεις, ἀλλὰ, πρὸ τοῦ θέσῃ ταύτας εἰς ἐκτέλεσιν, ἠθέλησε νὰ ἴδῃ ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν καρδίαν τοῦ Πέτρου μετὰ πλουσίας ὑποσχέσεις.

— Λοιπὸν, Πέτρε, εἶπεν ἡ Ζαΐσκα, διευθύνουσα πρὸς αὐτὸν χαῦνον καὶ ἄτονον βλέμμα, θ’ ἀποφασίσῃς τέλος ν’ ἀπαντήτῃς κατηγορηματικῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν ἢν σοὶ ἀπηύθυνα χθές; Σκέφθητι ὅτι θὰ σὲ κάμω ἐλεύθερον ὡς τὰ πτηνὰ, ἄτινα βρῆθουσιν εἰς τὸν κῆπον μου καὶ τὸν ὠραΐζουσι διὰ τοῦ μυττηριώδους ἀσματος των· σκέφθητι ὅτι θὰ σε καταστήσω πλουσιώτερον χρυσωρυχείου, ὅτι τὸ ἐλάχιστον σημεῖον σου ἔσεται διαταγὴ διὰ τοὺς σκλάβους μου καὶ ὅτι ἐπὶ τέλος θὰ εἶσαι ὁ εὐνοούμενός μου...

Εἰς τὰς προτάσεις ταύτας ὁ Πέτρος ἠρῳθρίασε, σκεπτόμενος ὅτι οἱ πλούσιοι προσφέρουσι τὰς εὐνοίας των, ἵνα ἀγροάσωσι τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ πτωχοῦ, καὶ ὅταν οἱ ἐνοχοὶ πόθοι των ἱκανοποιηθῶσι δὲν ἀξιοῦσι καὶν βλέμματος πρὸς τοὺς φέροντας ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐντετυπωμένον τὸ διπλοῦν αἶσχος πτωχοῦς!...

Ἐν ταυτῷ ὅμως καὶ δὲν ἐλησμονεῖ τὸ δυ-

ΠΑΝΤΟΙΑ

Διά τους ρήτορας.

Τὰς δε τὰς παραινέσεις δίδωσι Βρεττανὸς ἀνὴρ τοῖς ρήτοσι :
Πραγματικὸν νὰ ἐμιλήσῃς
— Μὴ διαστᾶς.

Ὁ εὐκολώτερος τρόπος

— Τί ὥραϊα ποῦ τακτοποιοῦν τὲς σαρκῆλλες αὐτὲς μέσα εἰς τὸ κουτί !... εἶπεν ἡ νεαρὰ σπιτονοικοκυρά. Πῶς τὰ καταφέρνουν τόσον ὥραϊα !...

Σημάδι

Μεταξὺ φίλων.
— Αὐτὸ τὸ εὐμορφο μπεμπέ ποῦ εἶδες πρὸ ἑνὸς λεπτοῦ εἰς τὸν ἄλλον ὁρομισκόν του πάρκου εἶναι δικό μου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούντες αἴριον Κυριακὴν (6 Νοεμβρίου) μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου, γαμβροῦ καὶ θείου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν ἐν τῷ ῥηθέντι Ναῷ καὶ παραστώσι κατὰ τὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

Ἐν Ἑρμούπολει Σύρου, τῆ 5 Νοεμβρίου 1911.

Ἡ σύζυγος

Μαριγῶ Π. Τριανταφύλλου

Αἱ ἀδελφαί

Χαοικλαία Σκενάκη, Εἰσήνη Κατεροτζῆ, Γεώργιος Κατεροτζῆς.

Οἱ ἀνεψιοί

Σπυρίδων Τριανταφύλλου, Δημήτριος Μουστάκας, Γρηγόριος Μουστάκας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ χειρουργὸς ὀδοντοῖατροὺς κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του τῇ ἀνωθεν τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» καὶ παραπλευρῶς τοῦ Δημοτ. Θεάτρου.

Τοὺς ἀπόρους ἐπισκέπτεται δωρεάν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ι. Μαργακοῦ καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 2—3 ὥρας μεταμεσημβρίας.

Εἰδοποιῶ τὸ Σ. Κοινὸν, ὅτι, πλὴν τῶν δύο ἠλεκτροκινήτων μηχανῶν κοπῆς καφῆ προοριζομένων διὰ καφεπώλας, ἔφερον ἐξ Ἀγγλίας καὶ χειροκίνητον μηχανὴν διὰ μικρὰς ποσότητος καφέ, κριθῆς, σίτου, καὶ σικάλεως διὰ οἰκογενείας ἀντὶ λεπτῶν 15 κατ' ὄκῳν.

Εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα πωλεῖται καρβουρνταλεσμένος καφῆς Μόκας, ἀντὶ δραχμῶν 5.60 ἢ ὀκῶ, ἐπίσης καφῆς Ρίου ἀντὶ δρ. 5.20 δευτέρας ποιότητος, Σάντου ἢ ὀκῶ δρ. 4. καὶ διάφορα ἀποικιακὰ ἴδη εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

σχερὲς τῆς θλιβερᾶς θέσεως του, τοῦθ' ὑπερῶς ἀνάγκασεν αὐτὸν νὰ ὑποκρίνηται, ἵνα ἀποκρούσῃ τελεσεφόρως τὸ αἶσχος εἰς ὃ ἡ ἰσχυρὰ Ζαΐσκα τὸν ὑπέβαλε.

Ἡ Ζαΐσκα ἔδρα, ὁ Πέτρος ἀντέδρα. Αἱ σκέψεις αὐτὰι διέδραμον ἀστραπιαίως τοῦ νοῦς του, μεθ' ὃ, ἰλαρύνας τὴν φυσιογνωμίαν, εἶπε, παρατηρῶν ἀπαθῶς τὴν Ζαΐσκαν.

— Μήτε τὰ πλούτη σας μήτε τὸ ἐπαγωγὸν τῶν ὑποσχέσεών σας μέ ἄγουσι ν' ἀπαντήσω καταφατικῶς εἰς τὴν γοητευτικὴν πρότασίν σας, ἀλλ' ἡ ἰδέα, ὅτι ἡμέραν τινα ἡ ἀμοιβὴ ἧς θὰ τύχω θὰ εἶναι νὰ ἐπανίδω τὴν Ἀφροδίτην μου, τὴν οἰκογένειάν μου τὴν πατρίδα μου...

— Πολὺ καλὰ, ἀπήντησεν ἡ Ζαΐσκα, μετὰ μειδιάματός, δισπιστίας, ἀλλ' ἐστάθμισάς καλῶς ἐξυτὸν, πρὶν ἢ μοι ἀπαντήσῃς; Ἐσκέφθη ὅτι, ὅταν γυνὴ τῆς φυλῆς μου ἀγαπᾷ, ἀγαπᾷ μέχρι τάφου; Ἐσκέφθη, ὅτι τὴν προδοσίαν παρ' ἡμῖν τιμωροῦσι μὲ τὸ ἐγγχειρίδιον;

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Ζαΐσκας ἐξέπεμψον ἀστραπὰς κκι, σατανικῶς μειδιῶσα, ἐθώπευε τὴν ἐν χρυσοῦ τορευτοῦ λαβὴν τοῦ ἐγγχειριδίου, ὑπερ ἥρητο ἀπὸ τῆς ὀσφύος τῆς.

— Ναι, διὰ τοῦ ἐγγχειριδίου, ἐξηκολούθησεν ἡ Ζαΐσκα ἐγειρομένη, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἀναπνεύσῃ τὴν δροσερὴν αὔραν ἧτις ἐρρυτίδου χαριέντως τὰ κύματα τῆς θαλάσσης καὶ ἔθε-τεν εἰς κίνησιν τοὺς πυκνοὺς κλάδους τῶν ἀπείρων δένδρων τοῦ κήπου. Ἐνθυμοῦ τοὺς λόγους μου τούτους, οἵτινες ἐνδεχόμενον νὰ σοὶ ἀποβῶσιν ἀπξίσου. Ταῦτα εἶποῦσα ἐξῆλθεν.

VIII

Ἀρ' ἧς στιγμῆς ὁ Πέτρος ὑπέστη τὴν μεγίστην τῶν ταπεινώσεων, τὴν μεγίστην προσβολὴν ἧτις δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τῆς ἀθροπίνης ἀξιοπρεπέας, τὸ νὰ πωληθῇ δηλαδὴ ὡς δοῦλος, ἐσχημάτισε τὴν ἀπόφασιν τῆς δραπετεύσεως, ἔστω καὶ ἂν ἐπρόκειτο ἐν τῇ ἐκτελέσει νὰ δικυβεύσῃ τὴν ζωὴν.

Ἐφ' ὅσον ἠγνῶσε τὴν τύχην τοῦ ἐν δυστυχίᾳ ἐταίρου του, τοῦ πιστοῦ του Δελφίνου, ἡ πραγματικοποίησις τῆς ἐπιθυμίας του ταύτης τῷ ἐφάνετο κατὰ τοσοῦτον δυσχερῆς, ὅσον μεγάλη ἦτο ἡ πρὸς τὴν πραγματοποιήσασιν αὐτοῦ ἐπιθυμία του. Ἀλλ' ὅταν ἔμαθεν ἀπὸ τὴν Ζαΐσκαν ὅτι καὶ οὗτος ἦτο δοῦλος, αἱ δυσχέρειαι ἐξέλιπον καὶ μόνη φροντίς του ἦτο νὰ τὸν ἐπανίδῃ καὶ νὰ καταστρώσῃ μετ' αὐτοῦ τὸ σχέδιον τῆς δραπετεύσεως.

Οὐδὲν λογικώτερον τοῦ νὰ ἐπωφεληθῇ εὐρύτατα τῆς δυνάμεως ἣν ἐξήσκει ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς Ζαΐσκας, ἵνα ἐπισπύσῃ τὴν ποθητὴν στιγμὴν. Ἐν τῷ μεταξύ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπανίδῃ τὸν Δελφίνον του καὶ ἀποβῆκεν ἀνωφελεὺς νὰ εἴπωμεν πόσον ἡ συνάντησις των, μετὰ τοιαύτας καὶ τόσον πικρὰς περιπετείας, ὑπῆρξε συγινητικὴ.

Πόσον εἶσαι ἐξηνητλημένος Δελφίνε μου, τῷ εἶπεν ὁ Πέτρος, ἀφοῦ περιεπτύχθησαν ἀλλήλους συμπάθεστατα, εἶσαι τόσον ὠχρὸς τόσον ἰσχνός, ὥστε ἀναμφιβόλως θὰ ὑπέφερες πολὺ.

Ἄν ὑπέφερα !... καὶ τὸ ἐρωτᾷς καπετάνιο μου; εἶπεν ὁ Δελφίνος μετὰ τόνου μαρτυροῦντος τὰς βασιάνους αἰς ὑπέστη.

Μή με ὀνομάζεις καπετάνιον, εἶπεν ὁ Πέτρος, κάλει με φίλον σου καὶ ἐταῖρον ἐν δυστυχίᾳ.

Ἔστω φίλε μου, ὑπέλαθεν ὁ δυστυχὴς Δελφίνος, μειδιῶν ἐπωδύνως· ναι, ὑπέφερα ἀρκετὰ καὶ τόσα ἔσα ἀνθρωπίνως δύναται νὰ ὑπομείνῃ ὁ χειρίστας τῶν δούλων· ἀλλ' ἄκουσον Πέτρε, θὰ δειχθῶμεν τόσον οὐτιδανοί, ὥστε νὰ ὑπομείνωμεν τὰς ἀδικίας δυσμενοῦς εἰμαρμένης; Ὅθ δειχθῶμεν τόσον ἀσθενεῖς καὶ ἐστερημένοι καὶ τοῦ ἐσχάτου ὑπολοίπου τῆς ἐνεργείας, ἧτις καθιστᾷ ὑπερηφάνους τοὺς υἱοὺς τῆς νῆσου μὰς ὥστε νὰ μὴ δραπετεύσωμεν τῆς ἀπίμου ταύτης φυλακῆς, ἔστω καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ βῶμεν εἰς αἷμα τὰς χεῖρας μὰς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου μὰς; Γνωρίζεις ἂν δύναμαι ν' ἀντιμετωπίζω τὸν κίνδυνον, εἰπέ λοιπὸν τι μὲ συμ-βουλεύεις;

Ὁ Πέτρος μετὰ μικρὰν σιγὴν καὶ μετὰ ἔρρευαν καθ' ἣν ἐξησπακίσθη ὅτι οὐδεὶς θὰ τὸν ἤκουεν εἶπε :

(ἀκολουθεῖ)

Τὸ κατάστημά μου κεῖται παρὰ τὴν παραλίαν ἐν ὁδῷ Ἡφαίστου παραλευρῶς τοῦ οἰνοπωλείου Ἐμμ. Μαργαῖ. Γ. ΚΟΝΤΙΖΑΣ

Πωλεῖται ἡ ἐνταῦθα παρὰ τὴν αὐτικὴν Ἐκκλησίαν οἰκία Βλυσίδου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Πέτρῳ Βλαστῷ.

Ἐνοικιάζεται ἡ πλυσίον τοῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου οἰκία τῶν κληρονόμων Ἁλ. Γλαράκη, εἰς ἣν κατοῖκε ὁ κ. Κοκκινόπουλος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Α. Σοφίανῳ δικηγόρῳ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΣΤΕΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Δὲν θὰ τὸ ἀκούσωσιν οἱ συμπολίται μας διὰ πρώτην φοράν, ὅτι μόνον εἰς τὸ πασίγνωστον ἐστιατόριον τοῦ Στ. Παναγιωτοπούλου θὰ εὑρῇ ὁ βουλούμενος τὴν ζηλευτὴν εἰς τοιοῦτου εἶδους ἰδρύματα καθαριότητα, τὰ ἀγνὰ καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος ὑλικά, τὸ εὐγενέστερον προσωπικόν, τὴν λεπτοτέραν περιποίησιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ λεπτολόγον προσοχὴν εἰς τὰ ὕδατα καὶ τὰς ὁπώρας αἰς προσφέρει εἰς τοὺς πελάτας του, περὶ τῆς ὑγείας ὧν αἰεποτε ἡ μεγαλτέρα καταβάλλεται προσοχή.

Εἰς τὸ ἐστιατόριον Στ. Παναγιωτοπούλου, οὗ μόνον οἱ κοιλιάδουλοι εὐρίσκουσι πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὰς στομαχικὰς ἀπολαύσεις των, ἀλλὰ καὶ οἱ μεριμνῶντες περὶ τῆς ὑγείας των πᾶν ὅ,τι ὑγιεινὸν καὶ ἀβλαβές.

Τὴν ΚΟΛΩΝΙΑΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ Μὲ τὴν ὀκᾶν Εἰς τοῦ ΓΡΥΜΑΝΗ Τὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΝΕΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Α. Σ. ΛΕΚΑ (Παρὰ τῇ Πλατείᾳ Μιαούλη)

Ἐν τῷ Ζυθοπωλείῳ τούτῳ εὐρίσκεται ὁ πεφημισμένος Ζυθος Πατρῶν Μάμου καὶ Σας ἡ ποιότης τοῦ ὁποίου ἀμιγᾶται πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Πίλσεν καὶ Μονάχου. Ἀφθονία μεζέδων. Καθαριότης ἄκρα, περιποίησης καὶ ὑπηρεσία πρόθυμος εἶναι τὰ συστατικά τοῦ νέου τούτου Ζυθοπωλείου.

ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ Γ. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΛΗΤΗΡ

Γραφεῖον παρὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν Ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους ἐκτελέσεις ἀνευ οὐδεμιᾶς προκαταβολῆς, μόνον δὲ μετὰ τὴν ὀλοσχερεῖ ἀποπεράτωσιν αὐτῶν ἀξιουμένης τῆς πληρωμῆς τῆς σχετικῆς δαπάνης.

Μόνον εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων ζητήσατε τὰ γνήσια Γαλλικὰ Βερνίκια διὰ τὰ ὑποδήματά σας, καθὼς καὶ Ἀγγλικὰ Σαπούνια μόνον πρὸς 30 λεπτὰ ἕκαστον κυτίον.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Ο ΕΥΡΥΠΟΣ," ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Παρὰ τὴν Γέφυραν καὶ τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν Διευθυντῆς Ι. Τσουγγράνης. Δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια, καθαριότης ἄκρα. Τιμαὶ αἱ ἡμίσεις τῶν ἄλλων Ξενοδοχείων. Συνιστᾶται ὑφ' ὄλων τῶν ἐν Χαλκίδι ὑπηρετησάντων Ἐφέδρων διὰ τὴν περιποίησιν καὶ καθαριότητά του ὡς καὶ τὴν μεγάλην προθυμίαν τοῦ προσωπικοῦ του.